

Nan-In en de filosoof

De Japanse meester Nan-In gaf een audiëntie aan een filosofie professor.

Hij schonk thee in, Nan-In vulde het kopje van zijn gast en bleef schenken.

De professor keek zo lang naar de overstroming tot hij zich niet meer kon inhouden.

STOP! Dit kopje zit helemaal vol, er kan niets meer bij.

Nan-In zei:

Net zoals dit kopje zit u ook vol met uw meningen en speculaties.

Hoe kan ik u zen laten zien als u niet eerst uw kopje leegt?

Het is een prachtig verhaal. Het moest wel gebeuren met een filosofie professor. Het verhaal vertelt dat er een filosofie professor naar Nan-In kwam. Hij was vast om de verkeerde redenen gekomen want een filosofie professor is, als zodanig, altijd verkeerd. Filosofie betekent intellect, redeneren, denken, argumenteren. En dan zit je op de verkeerde weg, want je kunt niet verliefd zijn op het bestaan als je steeds argumenteert. Het argument is de barrière, Als je argumenteert, zit je dicht. Heel het bestaan sluit zich voor jou. Dan ben je niet open en het bestaan is niet open naar jou toe.

Als je argumenteert, dan laat je je gelden. Je laten gelden is geweld, agressie, en de waarheid kan niet door een agressieve mind gekend worden. Je kunt alleen achter de waarheid komen als je verliefd bent. Maar liefde argumenteert nooit. Er zit geen argument in liefde, want er is geen agressie. En bedenk wel, niet alleen die man was een filosofie professor, jij zit ook in hetzelfde schuitje. Ieder mens draagt zijn eigen filosofie met zich mee en ieder mens is op zijn eigen manier een professor, want je betuigt (*Engels: profess*) je ideeën, je gelooft erin. Je hebt meningen, concepten, en vanwege die meningen en concepten zijn je ogen dof, kunnen ze niet zien. Je mind is stupide, ze kan niets weten.

Ideeën creëren stupiditeit want hoe meer ideeën je hebt, hoe meer de mind wordt belast. En hoe kan een belaste mind iets weten? Hoe meer ideeën je hebt, hoe meer het gewoon net

als stof wordt dat zich op een spiegel heeft verzameld. Hoe kan de spiegel spiegelen? Hoe kan de spiegel reflecteren? Je intelligentie is gewoon bedekt met meningen, het stof, en iedereen die vol meningen zit moet wel stupide en afgestompt zijn. Daarom zijn filosofie professors bijna altijd bijna stupide. Ze weten te veel om überhaupt iets te weten. Ze zijn te zwaar belast. Ze kunnen niet vliegen in de lucht, ze kunnen geen vleugels krijgen. En ze zitten zo in hun kop, ze kunnen geen wortels in de grond schieten. Ze zijn niet geaard in de aarde en ze zijn niet vrij om te vliegen in de lucht.

En bedenk wel, dat geldt voor jullie allemaal. Er zijn misschien kwalitatieve verschillen, maar elke mind is kwalitatief hetzelfde, want de mind denkt, argumenteert, verzamelt en vergaart kennis en raakt afgestompt. Alleen kinderen zijn intelligent. En als je als een kind kunt blijven, als je je kind-zijn voortdurend terug kunt eisen, zul je onschuldig en intelligent blijven. Als je stof verzamelt raak je je kind-zijn kwijt, dan is er geen onschuld meer. Dan is de mind afgestompt en stupide geworden. Dan kun je filosofieën hebben. Hoe meer filosofieën je hebt, hoe verder je van het goddelijke verwijderd bent.

Een religieuze mind is een niet-filosofische mind. Een religieuze mind is een onschuldige intelligente mind. De spiegel is helder, er is nog geen stof opgehoopt. En elke dag vindt er een voortdurende schoonmaak plaats. Dat is wat ik meditatie noem.

De filosofie professor ging naar Nan-In. Hij was vast om de verkeerde redenen gekomen: hij was zeker gekomen om een paar antwoorden te krijgen. Mensen die altijd vol met vragen zitten zijn altijd op zoek naar antwoorden. En Nan-In kon geen antwoord geven. Het is dwaasheid om je druk te maken over vragen en antwoorden. Nan-In had je een nieuwe kijk kunnen geven, Nan-In had je een nieuw wezen kunnen geven, Nan-In had je een nieuw bestaan kunnen geven waar er geen vragen opkomen, maar Nan-In was er niet in geïnteresseerd om bepaalde vragen te beantwoorden. Hij was er niet in geïnteresseerd om antwoorden te geven. Dat ben ik ook niet.

Je bent hier vast naar toe gekomen met veel vragen. Dat moet wel het geval zijn, want uit de mind worden vele vragen geboren. De mind is een vragen-scheppend mechanisme. Als je er iets in stopt, komt er een vraag uit, en vele vragen volgen. Geef een antwoord en onmiddellijk wordt dat omgezet in vele vragen. Jij zit hier met vele vragen, je kopje zit al vol. Het is niet nodig voor Nan-In om er thee in te schenken, jij stroomt al over.

Ik kan je een nieuw bestaan geven -daarom heb ik je hier uitgenodigd- maar ik geef je geen antwoorden. Alle vragen, alle antwoorden, zijn zinloos, gewoon energieverpilling. Maar ik kan je wel transformeren en dat is het enige antwoord. En dat ene antwoord lost alle vragen op.

Filosofie heeft vele vragen, vele antwoorden - miljoenen. Religie heeft maar één antwoord. Ongeacht de vraag, het antwoord blijft hetzelfde. Boeddha zei altijd: je proeft de zee, waar dan ook, de smaak blijft dezelfde, het zoute daarvan.

Het maakt echt niets uit wat je vraagt. Ik zal hetzelfde antwoord geven omdat ik maar één antwoord heb. Maar dat ene antwoord is als een loper: alle deuren gaan ermee open. Hij maakt zich om geen enkel slot druk - wat voor slot ook en de sleutel maakt hem open. Religie heeft maar één antwoord en dat antwoord is meditatie. En meditatie betekent hoe je jezelf leeg moet maken.

Osho, A Bird on the Wing #1.